

Список використаної літератури

1. Горбунова О. Ефективність влади залежить від місцевого самоврядування / О. Горбунова // Голос України. – 2005. – № 29.
2. Кампо В. Місцеве самоврядування в Україні / В. Кампо. – К. : Ін Юре. – (Бібліотечка «Нова Конституція України»). – К., 1997 – 36 с.
3. Лаврик В. Місцеве самоврядування в Україні: більше запитань ніж відповідей / В. Лаврик // Право України. – 1999. – № 7. – С. 34–39.
4. Погребняк Л. І. Орган місцевого самоврядування як публічна організація : зб. наук. праць / Л. І. Погребняк. – Х. : Вид-во ХарПІ НАДУ, 2008. – 214 с.
5. Дзюндзюк В. Б. Ефективність діяльності публічних організацій / В. Б. Дзюндзюк. – Х. : Вид-во ХарПІ НАДУ, 2003. – 236 с.
6. Наєнко Ю. Місцеве самоврядування в Україні: проблеми і прогнози / Ю. Сасенко, А. Ткачук, Ю. Привалов. – К. : Ін Юре, 1997 – 128 с. – (Бібліотечка «Нова Конституція України»).
7. Місцеве самоврядування : зб. норм.-прав. актів / за ред. М. І. Панова. – Х. : Нац. юрид. акад. України, 2002. – 486 с.
8. Кухта Б. Л. Феномен політичного лідера: історичні силуети на тлі епох : метод. посіб. / Б. Л. Кухта. – Л. : ВЦ ЛНУ ім. Івана Франка, 2001. – 177 с.
9. Смирнова Т. Форми реалізації громадянами права на участь у місцевому самоврядуванні за Конституцією України / Т. Смирнова // Право України. – 1998. – № 5. – С. 42–46.
10. Афонін А. Закони слабкі без звичаїв / А. Афонін // Місцеве самоврядування. – 1998. – № 1. – С. 17–20.

Надійшла до редколегії 12.03.2011

КУЛЕШОВ А. А. ПРОБЛЕМЫ ОЦЕНИВАНИЯ ЭФФЕКТИВНОСТИ ОРГАНОВ МЕСТНОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ КАК СОВОКУПНОСТИ ВОЗМОЖНОСТЕЙ, ОРГАНИЗАЦИОННЫХ РЕЗУЛЬТАТОВ И РЕЗУЛЬТАТОВ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Рассмотрены модели оценивания эффективности органов местного самоуправления, муниципальные принципы демократических европейских стран, проявляющиеся в системе местных выборов, в которых политические партии и их блоки предлагают избирателям свои варианты решения местных проблем.

KULESHOV A. PROBLEMS OF ESTIMATION OF EFFICIENCY OF LOCAL GOVERNMENTS AS SETS OF POSSIBILITIES, ORGANIZATIONAL RESULTS AND RESULTS OF ACTIVITY

The models of estimation of local governments efficiency and the municipal principles of democratic European countries existing in local electoral system, where political parties and their blocks propose to voters their variants of decisions for local problems, are considered.

УДК 342.922

В. М. ВАСИЛЕНКО,

кандидат юридичних наук,

старший викладач кафедри адміністративної діяльності органів внутрішніх справ

факультету підготовки фахівців міліції громадської безпеки

Харківського національного університету внутрішніх справ

ВЕТЕРИНАРНА МІЛІЦІЯ: ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ ТА СЬОГОДЕННЯ

Досліджено історичні етапи становлення ветеринарної міліції в Україні та здійснено аналіз їх цільових завдань. Розкрито сутність діяльності ветеринарної міліції щодо забезпечення ветеринарної та санітарно-епідеміологічної безпеки України.

Концепцією адміністративної реформи в Україні передбачено комплексну перебудову існуючої в Україні системи державного управління всіма сферами суспільного життя. Зазначене стосується і сфери охорони громадського

порядку, вдосконалення управління якою означає здійснення кардинальних змін в адміністративній діяльності органів внутрішніх справ з метою забезпечення їх службі національним інтересам. Складовою національних інтересів є

ветеринарна та санітарно-епідеміологічна безпека, задля гарантування якої чинним законодавством передбачено, зокрема, формування і функціонування підрозділів ветеринарної міліції.

Зважаючи на це, метою даної статті є: по-перше, дослідити історичні етапи становлення підрозділів ветеринарної міліції; по-друге, розкрити сутність діяльності цих підрозділів щодо забезпечення ветеринарної та санітарно-епідеміологічної безпеки України.

Історія підрозділів ветеринарної міліції сягає середини 60-х років минулого століття, коли по Україні прокотилася хвіля захворювання великої рогатої худоби на ящур та інші гострі інфекційні захворювання. 11 червня 1966 р. наказом Міністра охорони громадського порядку Української РСР № 268 [1] було створено відомчу міліцію по забезпеченням карантинних і ветеринарно-санітарних заходів у боротьбі з епізоотіями. Саме з цього часу починають своє функціонування підрозділи ветеринарної міліції. Отже, відповідно до п. 1 Положення про відомчу міліцію по забезпеченням карантинних і ветеринарно-санітарних заходів в боротьбі з епізоотіями, затвердженого вищезазначеним наказом, підрозділи відомчої міліції по забезпеченням карантинних і ветеринарно-санітарних заходів у боротьбі з епізоотіями були створені для виконання наступних завдань:

1) охорони благополучних господарств від занесення в них інфекцій;

2) забезпечення карантинних заходів у неблагополучному пункті щодо інфекційних захворювань худоби або птиці;

3) здійснення контролю за виконанням відіями автотранспорту правил перевезення худоби, продуктів тваринництва, сільськогосподарських та інших вантажів у зонах неблагополучних і загрозливих щодо гостроінфекційних захворювань тварин та птиці;

4) забезпечення карантинних заходів на підприємствах із переробки м'яса тварин, які хворіли на інфекційні захворювання або доставлені з неблагополучної зони;

5) надання допомоги ветеринарній інспекції у здійсненні контролю за додержанням правил карантинного режиму при заготівлі продуктів і сировини тваринного походження, торгівлі м'ясом, молоком, тваринами, птицею та іншими продуктами сільського господарства в неблагополучних зонах;

6) надання допомоги ветеринарній інспекції в організації вилову та знищенні бродячих собак.

До особливостей порядку організації відомчої міліції можна віднести те, що Міністерство

охрані громадського порядку і Міністерство сільського господарства Української РСР на підставі розпорядження Ради Міністрів УРСР, а обласні управління охорони громадського порядку і сільського господарства – на підставі рішень виконкомів обласних Рад депутатів трудящих, повинні були укласти між собою договори про створення підрозділів відомчої міліції для забезпечення карантинних і ветеринарно-санітарних заходів у боротьбі з епізоотіями, строком не менше ніж на один рік.

Штат таких підрозділів відомчої міліції по кожному обласному управлінню охорони громадського порядку оголошувалися наказом Міністерства охорони громадського порядку УРСР. Якщо виникала необхідність збільшення штатної чисельності цих підрозділів, то знову мав укладатися договір згідно з чинним на той час положенням. Право укладати відповідний договір мали заступник міністра охорони громадського порядку і сільського господарства Української РСР, начальники обласних управлінь охорони громадського порядку і сільського господарства. Усі інші посадові особи, яким було доручено укладати договір, повинні були діяти лише на підставі письмової довіреності вищезазначених осіб.

З 1980 р. функціональне призначення та завдання, що покладалися на підрозділи відомчої міліції по забезпеченням карантинних і ветеринарно-санітарних заходів у боротьбі з епізоотіями зазнали деяких змін. Так, відповідно до п. 1.1 Положення про відомчу міліцію по забезпеченням карантинних і ветеринарно-санітарних заходів в боротьбі з епізоотіями, затвердженого наказом Міністерства внутрішніх справ Української РСР від 24 червня 1980 р. № 316 [2], до обов'язків підрозділів відомчої міліції по забезпеченням карантинних і ветеринарно-санітарних заходів у боротьбі з епізоотіями було додано надання допомоги державній ветеринарній службі з питань контролю за організацією охоронно-профілактичних заходів з метою недопущення виникнення гостроінфекційних захворювань тварин та птиці в господарствах республіки, натомість обов'язок надавати допомогу ветеринарній інспекції в організації вилову та знищенні бродячих собак було усунуто.

Обов'язок здійснювати охорону благополучних господарств від занесення в них інфекцій також було усунуто на підставі Положення про відомчу міліцію по забезпеченням карантинних і ветеринарно-санітарних заходів в боротьбі з епізоотіями, затвердженого наказом

Міністерства внутрішніх справ України від 8 лютого 1992 р. № 64 [3].

На сьогодні цільові завдання підрозділів ветеринарної міліції дещо відрізняються від поставлених перед ними на момент становлення. Так, у ч. 1 ст. 9 Закону України «Про ветеринарну медицину» зазначено, що підрозділи ветеринарної міліції з проведенням карантинних ветеринарних заходів утворені для надання практичної допомоги державним органам ветеринарної медицини в організації та здійсненні контролю і нагляду за виконанням вимог ветеринарно-санітарних заходів щодо профілактики, локалізації та ліквідації карантинних хвороб тварин [4].

Управління ветеринарної міліції з проведенням карантинних ветеринарних заходів є самостійним структурним підрозділом при Міністерстві внутрішніх справ України, яке організаційно підпорядковується одному із заступників Міністра внутрішніх справ, начальнику міліції громадської безпеки, а функціонально – Державному комітету ветеринарної медицини. Територіальні підрозділи ветеринарної міліції організаційно підпорядковуються заступникам начальників головних управлінь, управлінь МВС в Автономній Республіці Крим, областях, містах Київ та Севастополь, міських і районних відділів (управлінь) внутрішніх справ, а функціонально – начальникам відповідних територіальних органів Державного комітету ветеринарної медицини.

Структуру і штатний розклад підрозділів ветеринарної міліції затверджують відповідно Міністр внутрішніх справ України, начальники головних управлінь, управлінь МВС в Автономній Республіці Крим, областях, містах Київ та Севастополь за погодженням із Головою Державного комітету ветеринарної медицини.

Управління ветеринарної міліції здійснює контроль за діяльністю територіальних підрозділів ветеринарної міліції, які йому підпорядковані, перевіряє та координує їх роботу, пов’язану з організацією службової діяльності, добором, розстановкою, вихованням та навчанням особового складу [5]. Роботу підрозділів ветеринарної міліції організовує Міністерство внутрішніх справ з урахуванням завдань, покладених на Державний комітет ветеринарної медицини.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про міліцію» [6] та п. 13 Положення про підрозділи ветеринарної міліції з проведенням карантинних ветеринарних заходів основними завданнями ветеринарної міліції є: 1) забезпечення особис-

тої безпеки громадян, захист їх прав і свобод, законних інтересів; 2) запобігання правопорушенням та їх припинення; 3) охорона і забезпечення громадського порядку; 4) виявлення і розкриття злочинів, розшук осіб, які їх учинили; 5) захист власності від злочинних посягань; 6) забезпечення проведення заходів, спрямованих на ліквідацію спалахів інфекційних хвороб тварин; 7) здійснення державного ветеринарно-санітарного нагляду за виробництвом і обігом продуктів тваринного, а на агропродовольчих ринках і рослинного походження, ветеринарних препаратів, субстанцій, кормових добавок, преміксів, кормів, репродуктивного матеріалу, а також засобів ветеринарної медицини та засобів догляду за тваринами; 8) здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю і нагляду за переміщенням об’єктів державного ветеринарно-санітарного контролю і нагляду в межах України, у тому числі тварин; 9) зупинення або обмеження діяльності з виробництва та обігу товарів на потужностях (об’єктах) у разі порушення їх операторами вимог ветеринарно-санітарних заходів тощо.

Реалізація відповідних завдань здійснюється працівниками ветеринарної міліції шляхом відвідування та проведення перевірки на ветеринарно-санітарний стан відповідних суб’єктів господарювання. При цьому інспектори ветеринарної міліції, які за посадами є державними інспекторами ветеринарної медицини, мають впевнитися, чи дотримуються на підконтрольних об’єктах ветеринарно-санітарні вимоги, а саме правила, які передбачені різними нормативними актами (наприклад наказом Міністерства сільського господарства і продовольства України «Про затвердження ветеринарно-санітарних правил для ринків» [7] тощо), а також вимоги та процедури, зокрема: протиепізоотичні заходи; критерії безпеки кінцевого продукту; методи переробки та виробництва; процедури тестування, інспектування, сертифікації та ухвалення; карантинні заходи; процедури відбору зразків та методів оцінки ризику, пов’язаних із виробництвом та обігом харчових продуктів, підконтрольних ветеринарній службі.

Слід відзначити, що сучасний стан дотримання суб’єктами господарювання ветеринарно-санітарних вимог є вкрай незадовільним, про що свідчать результати діяльності підрозділів ветеринарної міліції. Наприклад, протягом 2010 р. працівниками ветеринарної міліції на підприємствах, які виготовляють і реалізовують продукцію тваринного походження, було

виявлено понад 10,5 тис. порушень і накладено штрафів на суму близько 1 млн грн. Загалом ветеринарна міліція вилучила з обігу майже 1 тис. т підозрілої продукції, 95 % з якої утилізували через її небезпечність для людського здоров'я. Було виявлено більше 40 підпільних цехів, де перероблялася продукція тваринного походження (сировиною почести було нелегально завезене імпортне м'ясо, сало та інші інгредієнти).

Відмітимо й те, що підрозділи ветеринарної міліції не тільки виявляють правопорушення у сфері ветеринарно-санітарних вимог, але й здійснюють профілактичні заходи щодо запобігання низці інфекційних захворювань тварин. Так, наприкінці 2010 р. у зв'язку з поширенням у деяких регіонах Російської Федерації африканської чуми свиней – хвороби, яка у списку Міжнародного протиепізоотичного бюро перебуває на першому місці за рівнем небезпечності, працівниками ветеринарної міліції було перевірено майже 20 тис. суб'єктів господарювання, діяльність яких пов'язана з виро-

щуванням свиней, переробкою і продажем продукції зі свинини, а також понад 12 тис. місць реалізації останньої. Протягом перевірки було виявлено близько 8,5 тис. порушень (найбільше – недотримання закритого режиму роботи), накладено штрафів на суму понад 300 тис. грн, до слідчих органів передано 57 матеріалів, з обігу вилучено понад 300 т свинини. На шляхах, що ведуть у райони Російської Федерації із неблагополучною епізоотичною ситуацією (Донецька і Луганська області), були виставлені додаткові пости, які оглядали багаж транспортних засобів, що перетнули зону митного контролю [8].

Підсумовуючи, відзначимо, що діяльність підрозділів ветеринарної міліції з проведення карантинних ветеринарних заходів є вкрай важливою і необхідною, адже останні здійснюють усі можливі і необхідні заходи, спрямовані на запобігання та припинення правопорушень у сфері ветеринарно-санітарних вимог, порушення яких може спричинити тяжкі наслідки як для здоров'я так і життя людини.

Список використаної літератури

1. Про затвердження Положення про відомчу міліцію по забезпеченню карантинних і ветеринарно-санітарних заходів в боротьбі з епізоотіями : наказ Міністра охорони громадського порядку Української РСР від 11 черв. 1966 р., № 268. – К., 1966. – 12 с.
2. Про затвердження Положення про відомчу міліцію по забезпеченню карантинних і ветеринарно-санітарних заходів в боротьбі з епізоотіями : наказ МВС Української РСР від 24 черв. 1980 р. № 316. – К., 1980. – 11 с.
3. Про затвердження Положення про відомчу міліцію по забезпеченню карантинних і ветеринарно-санітарних заходів в боротьбі з епізоотіями : наказ МВС України від 8 лют. 1992 р. № 64. – К., 1992. – 11 с.
4. Про ветеринарну медицину : закон України від 25 черв. 1992 р. № 535-XII / Відомості Верховної Ради. – 1992. – № 36. – Ст. 531.
5. Про затвердження Положення про підрозділи ветеринарної міліції з проведення карантинних ветеринарних заходів : постанова Кабінету Міністрів України від 29 берез. 2002 р. № 395 / Зібрання законодавства України. – Сер. Звід постанов КМУ 2, 7/2002. – Стаття 513. – Ст. 233–239.
6. Про міліцію : закон України від 20 груд. 1990 р. № 535-XII // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 4. – Ст. 20.
7. Про затвердження ветеринарно-санітарних правил для ринків : наказ Міністерства сільського господарства і продовольства України від 19 черв. 1996 р. № 314/1339. – К., – 11 с.
8. Карпюк Г. Ветеринарна міліція готова до протидії загрози поширення африканської чуми свиней [Електронний ресурс] / Г. Карпюк. – Режим доступу: http://cripo.com.ua/?sect_id=10&aid=100177.

Надійшла до редколегії 30.06.2011

ВАСИЛЕНКО В. М. ВЕТЕРИНАРНАЯ МИЛИЦИЯ: ИСТОРИЯ СТАНОВЛЕНИЯ И НАСТОЯЩЕЕ

Исследованы исторические этапы становления ветеринарной милиции в Украине и осуществлен анализ их целевых задач. Раскрыта сущность деятельности ветеринарной милиции относительно обеспечения ветеринарной и санитарно-эпидемиологической безопасности Украины.

VASYLENKO V. VETERINARY MILITIA: HISTORY OF BECOMING AND PRESENT

The historical stages of becoming of veterinary militia in Ukraine are researched and the analysis of their having a special purpose tasks is carried out. Essence of activity of veterinary militia in relation to providing of veterinary and sanitary and epidemiology safety of Ukraine is exposed.